

Svar på skriftligt spørgsmål SSS 537/2020 rd

Svar på skriftligt spørgsmål om öppenhet i beslutsfattandet och lagberedningen

Till riksdagens talman

I det syfte som anges i 27 § i riksdagens arbetsordning har Ni, Ärade talman, till den minister som saken gäller översänt följande skriftliga spørgsmål SS 537/2020 rd undertecknat av riksdagsledamot Antero Laukkanen /kd:

Iaktogs offentlighetsprincipen vid inrättandet av nätverket för regnbågssamarbete, varför finns det så lite tillgänglig information om nätverkets verksamhet,

uppnås de mål för öppenhetsegistret som finns med i regeringsprogrammet i nätverkets verksamhet,

hur har de i verksamheten medverkande tjänstemännens arbetsinsats budgeterats och

befinner sig olika intresseorganisationer i jämlik ställning med tanke på deras möjligheter att påverka lagprojekt som berör dem?

Som svar på detta spørgsmål anför jag följande:

Verksamheten som statsrådets nätverk för regnbågssamarbete bedriver behandlades redan i svaret till det skriftliga spørgsmålet (418/2020) som lämnades tidigare och i vilket det särskilt redogjordes för behovet av nätverket i förhållande till arbetet för att främja jämlikhet och jämställdhet som bedrivs i statsrådet. Enligt reglementet för statsrådet (3.4.2003/262) har justitieministeriet som uppgift att främja jämlikhet i fråga om de i diskrimineringslagen fastställda diskrimineringsgrunderna. Dessutom förpliktar diskrimineringslagen alla myndigheter att ingripa i diskriminering och främja jämlikhet inom sitt eget verksamhetsområde. Nätverkets syfte för sin del är att stöda myndigheterna i skötseln av tjänsteuppdrag.

I verksamheten som nätverket för regnbågssamarbete bedriver iaktas offentlighetsprincipen på samma sätt som i allt arbete som myndigheterna utför. Lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) gäller myndigheternas dokument och sålunda är till exempel dokument som utarbetas i nätverket i princip offentliga.

Nätverket för regnbågssamarbete är till sin natur informellt och fokuserar på praktiskt informationsutbyte i aktuella frågor på allmän nivå mellan olika ministerier och expertorganisationer. Nätverket fattar inte beslut om och behandlar inte lagprojekt, utan officiella höranden som gäller

Svar på skriftligt spørgsmål SSS 537/2020 rd

lagberedning som berör sexuella minoriteter och könsminoriteter genomförs separat. För lagprojekten finns särskilda projektsidor i statsrådets projektinformationstjänst där det är möjligt att följa med hur projekten framskrider.

Tanken med nätverksbaserade arbetssätt är deras smidighet och flexibilitet och därför har nätverket inte tillsatts officiellt. I nätverket finns det inte bestående medlemmar, utan tjänstemän och andra experter deltar i nätverksmötena enligt behov i enlighet med sina aktuella arbetsuppgifter.

Nätverket har precis inlett sin verksamhet, men det är bra att veta att det också finns ett intresse för dess verksamhet i riksdagen och i och med det kommer man också att se på kommunikationsrutinerna. Information om nätverkets verksamhet kommer vid behov att delas på justitieministeriets och social- och hälsovårdsministeriets webbplatser.

Det har inte särskilt budgeterats arbetstid för nätverkets verksamhet utan i nätverket främjas sådana uppgifter som tjänstemännen även annars har hand om.

Justitieministeriet har tillsatt en parlamentarisk styrgrupp och en expertarbetsgrupp som är underställd styrgruppen för att bereda lagstiftning om öppenhetsregistret. Beredningen inleddes i mars 2020 och det planeras att lagen träder i kraft 2023. I detta skede av beredningen är det fortfarande inte känt om uppgifter om medverkan i myndigheternas nätverksarbete kommer att registreras i öppenhetsregistret.

Justitieministeriet har som uppgift att främja och följa med hur rätten att delta tillgodoses och strävan är sålunda att utveckla nya rutiner för hörande och intressentgruppssamarbete. Särskilt viktigt är samarbete med intressentgrupperna när det gäller grupper som hotas av marginalisering eftersom det finns lite information om deras situation och behov.

Med hänvisning till er sista fråga, möjligheterna för olika befolkningsgrupper att påverka lagprojekt som gäller dem tillgodoses i praktiken på olika nivåer. Organisationer som representerar sexual- och könsminoriteter befinner sig i en svagare ställning jämfört med ett flertal andra grupper som hotas av marginalisering eftersom det inte finns ett officiellt samarbetsorgan för tillgodoseende av deras grundläggande friheter och mänskliga rättigheter. Hörande, det vill säga anskaffning av intressentgruppers och medborgares uppfattning, insikter och erfarenheter gällande ärenden som bereds är ett alldeles grundläggande och centralt element i lagstiftnings- och utvecklingsprojekt.

Helsingfors 7.7.2020

Justitieminister Anna-Maja Henriksson